

Rapport

Rapport over een klacht over het regionale politiekorps Noord-Holland Noord

Datum: 28 december 2012

Rapportnummer: 2012/208

Klacht

Verzoeker klaagde erover dat het regionale politiekorps Noord-Holland Noord:

(louter) naar aanleiding van een anonieme melding, dat hij minderjarige meisjes zou fotograferen, op 11 december 2008 bij hem langs ging;

ondanks zijn verzoeken, pas op 25 januari 2012 kenbaar maakte dat er aanvullende onderzoeksgegevens waren.

Bevindingen en beoordeling

I. BEVINDINGEN

1. Feiten

Anonieme melding

1.1 In juli 2008 maakte verzoeker als amateurfotograaf en freelance journalist met instemming van de ouders foto's van twee meisjes. Op 12 november 2008 kwam bij Meld Misdaad Anoniem (MMA) de volgende anonieme melding binnen: "In Alkmaar is een man die foto's maakt van meisjes tussen de tien en twaalf jaar. De meisjes vertonen een uitdagende blik op de foto's die de man bij hem thuis of in een nabijgelegen park maakt. Het gaat om ene P. (achternaam niet bekend). Hij woont aan (...) in Alkmaar (vanuit de (...)straat onder de poort door, rechtsaf, (...) huisje). Hij is één van de initiatiefnemers om kinderen naar (...) te laten komen om snoep op te komen halen met Sint Maarten. Hij staat achteraan op een foto in (...) van 12 november 2008 met een soort trainingsjack met een streep. Ook een meisje dat op de foto in de krant staat heeft hij gefotografeerd. Het elfjarige meisje heet Y. Ze is elf jaar. Ze staat met een lampionnetje op de foto en ziet er vrij kinderlijk uit. Op de Hyves pagina van een vriendinnetje is te zien dat ze er dan een stuk uitdagender uitziet. Zie: [http://\(...\)](http://(...)). P. zegt een opleiding tot fotograaf te volgen. Hij vraagt de meisjes ook om in bepaalde poses op de foto's te gaan. P. is tweeëndertig jaar oud."

Vooronderzoek politie

1.2 Politieambtenaar M. trof de betrokken MMA-melding aan op zijn bureau. Omdat hij een deel van een naam had en een aanwijzing van een huis, onderzocht hij die gegevens eerst in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (GBA) en kwam hij uit bij verzoeker. Ook het zogenoemde Bedrijfsprocessensysteem van de politie (BPS) werd geraadpleegd. Daarin werd een melding aangetroffen van verzoekers buurvrouw van 1 augustus 2007, die volgens het politiesysteem onder de categorie "overige zedendelicten" viel. Verzoekers buurvrouw had de politie namelijk op 1 augustus 2007 gemeld dat zij

verzoeker had aangesproken over het feit dat de droogmolens niet goed werden gebruikt. Verzoeker zou hierop zijn broek hebben laten zakken en zijn geslachtsdelen aan haar hebben laten zien. De betrokken politieambtenaren zouden verzoeker daarop hebben aangesproken. Politieambtenaar B., een meer ervaren wijkagent, liet politieambtenaar M. nog weten dat het gerucht van een kinderlokker of iets met kinderen al jaren speelde in de betrokken wijk. Naar aanleiding daarvan besloten zij om bij verzoeker langs te gaan voor meer informatie. Hoewel verzoeker geen verdachte was, vonden de betrokken politieambtenaren dat de melding moest worden onderzocht. Als zij dit niet zouden doen en er bleek later toch iets van waarheid in te zitten, dan zouden zij er namelijk op worden aangekeken.

Bezoek aan verzoeker

1.3 Op 11 december 2008 gingen politieambtenaren M. en S., beiden in uniform gekleed, langs bij verzoeker. Zij lieten verzoeker weten dat er iets ergs was gebeurd. Nadat verzoeker hen vrijwillig had binnen gelaten, vertelde politieambtenaar M. dat zij een anonieme melding hadden ontvangen dat verzoeker pikante foto's zou maken van jonge meisjes. Verzoeker schrok daar erg van en liet daarop meteen foto's zien op zijn laptop. Daarin stonden veel foto's van spelende kinderen die normaal op de foto's stonden. Er waren volgens de betrokken politieambtenaren geen verdachte foto's. Ook liet verzoeker zijn adressenboekje zien met alle telefoonnummers van de ouders van de kinderen. Hij lichtte toe dat hij freelance journalist en fotograaf was en dat hij ook voor zijn hobby fotografeerde, bijvoorbeeld op feestjes in de buurt. Zo maakte hij in de zomermaanden van 2008 een aantal foto's van kinderen uit de buurt. Hij had de ouders van de kinderen van tevoren om toestemming gevraagd en gaf de kinderen na afloop hun foto's op cd mee. Op de vraag van politieambtenaar M. of verzoeker misschien ruzie had met iemand en of hij wist wie de melding gedaan zou kunnen hebben, liet verzoeker weten dat er in het hofje veel geroddel en geruzie was, maar dat hij niet een specifiek iemand kon noemen. Voor de politie was het hiermee afgedaan. Politieambtenaar M. deelde verzoeker nog wel mee dat, omdat de melding was gedaan, zij die dus ook bleven monitoren dan wel in de gaten bleven houden of woorden van gelijke strekking.

Media- en politieke aandacht

1.4 Aanvankelijk probeerde verzoeker de kwestie achter zich te laten totdat hij begin 2011 een artikel las in de krant over hoe geweldig MMA wel niet was en dat er dankzij deze tiplijn zoveel boeven werden gevangen. Naar verzoekers opvatting werd echter onderbelicht dat er ook veel misbruik werd gemaakt van de tiplijn, waarvan hij slachtoffer was geworden. Daarom nam hij contact op met een krant, die op 23 februari 2011 een artikel publiceerde over verzoekers kwestie. Deze krant schreef in dat artikel dat het betrokken politiekorps in voorkomende gevallen, zoals in het onderhavige, anonieme tips van de tiplijn gebruikte om zonder verder bewijs of extra onderzoek potentiële verdachten thuis op te zoeken. De directeur van MMA liet daarop in de krant weten dat dit soort

praktijken het imago van MMA schaden en dat dit echt niet kon. Volgens hem mochten politieambtenaren niet zonder ondersteunend bewijs handelend optreden tegen een potentiële verdachte. Ze mochten op basis van de tip wel om de persoon heen rechercheren. De korpsleiding van het betrokken politiekorps gaf volgens de krant aan dat de handelwijze van de politie onjuist en in strijd was met de richtlijnen. Daarbij gaf de korpsleiding aan dat verzoeker excuses verdiende en dat het korps opnieuw instructies zou krijgen over anonieme meldingen van MMA. Een Tweede Kamerlid stelde naar aanleiding van het krantenartikel vragen aan de minister van Veiligheid en Justitie over het gebruik van MMA-meldingen door de politie. Op 22 maart 2011 liet de minister in reactie daarop weten dat de anonieme tip in verzoekers geval was onderbouwd met aanvullende onderzoeksgegevens en dat de politie daarom zorgvuldig had gehandeld.

Klachtprocedure politie/korpsbeheerder

1.5 Naar aanleiding van het krantenartikel, waarin stond dat de politie buiten haar boekje was gegaan en dat verzoeker excuses verdiende, diende verzoeker op 24 februari 2011 een klacht in bij de politie over het politieoptreden. Op 12 oktober 2011 verklaarde de korpsbeheerder verzoekers klacht op advies van de klachtadviescommissie ongegrond. Tijdens deze klachtprocedure noch in de reactie van de korpsbeheerder op verzoekers klacht liet de politie of de korpsbeheerder verzoeker weten welke aanvullende onderzoeksgegevens er waren die aan het politiebezoek ten grondslag hadden gelegen.

Aanvullende onderzoeksgegevens

1.6 Ruim drie maanden na de klachtbehandeling door de korpsbeheerder, namelijk op 25 januari 2012, deelde de korpsbeheerder verzoeker op zijn verzoek de aanvullende onderzoeksgegevens mee. Deze gegevens zouden bestaan uit het verrichte onderzoek in de GBA, waarbij de politie bij verzoeker uitkwam, en het politiesysteem BPS. Uit onderzoek in dit politiesysteem bleek dat verzoekers buurvrouw een jaar eerder bij de politie had gemeld dat verzoeker zijn geslachtsdelen aan haar liet zien na een conflict over het gebruik van de droogmolen door verzoeker. Voorts zou bij de politie bekend zijn dat er al enige tijd geruchten waren over kinderlokken in de buurt.

2. Verzoekers klacht

Anonieme melding en vooronderzoek

2.1 Naar verzoekers opvatting mocht de politie niet op basis van slechts één summiere anonieme tip, dat hij jonge meisjes in uitdagende poses zou fotograferen, bij hem langsaan. Deze tip was volgens hem ook niet voldoende concreet en leidde naar zijn mening evenmin tot een verdenking van een strafbaar feit. De politie had ook kunnen weten dat de tip vals was en bedoeld was om hem een hak te zetten. Het klopte dat er al lange tijd geruchten waren in de buurt over een kinderlokken. Echter, de politie wist volgens

verzoeker dat het om zijn voormalige buurman ging. De melding uit 2007 dat hij zijn geslachtsdelen aan de buurvrouw zou hebben laten zien, was volgens verzoeker weer typisch een voorbeeld van hoe de politie zaken uit de context haalde. Verzoeker had in 2007 een conflict met zijn buurvrouw van drieënzeventig jaar oud, omdat zij steeds zijn was van de droogmolen haalde. Omdat verzoeker kwaad was, liet hij haar een stukje van zijn kont zien en zei hij dat zij die kon kussen. Ook zei hij daarbij dat, als zij zou doorgaan, hij ook zijn piemel zou laten zien. Zijn buurvrouw deed vervolgens een melding bij de politie die volgens verzoeker niet op waarheid berustte, omdat verzoeker niet daadwerkelijk zijn geslachtsdelen aan zijn buurvrouw had laten zien. De politie betrok in deze kwestie echter de melding uit 2007 om, zoals verzoeker stelde, het politieoptreden nader te onderbouwen en om verzoeker in een kwaad daglicht te stellen. Verzoekers verhouding met de politie was namelijk verslechterd, omdat hij als journalist meerdere malen had geweigerd informatie over daders te verstrekken. De politie deed verder geen nader onderzoek, zoals het bekijken van de foto's op de Hyves pagina, zoals vermeld in de MMA-melding, of navraag doen bij de ouders van de betrokken kinderen, hetgeen verzoeker zorgvuldiger en minder bezwarend had gevonden. Er was ten aanzien van verzoeker verder nooit eerder sprake geweest van een zedendelict.

Gevolgen politiebezoek

2.2 Verzoeker schrok enorm toen twee politieambtenaren in uniform voor de deur stonden en zij hem vervolgens vertelden over de anonieme melding, dat hij jonge meisjes zou fotograferen. Hij voelde zich in zijn goede naam aangetast en hij had het er emotioneel gezien erg zwaar mee, hetgeen leidde tot woedeaanvallen, gevoelens van onmacht en concentratieproblemen. Deze kwestie had hem ook zijn baan bij de krant gekost en ook zijn huwelijk liep hierdoor gevaar. Naar zijn mening was het bezoek van de politie geen kleine aanpak, zoals de korpsbeheerder oordeelde. Excuses van de politie, zoals de korpsleiding zelf in de krant erkende, waren volgens hem wel op zijn plaats geweest, maar die kreeg hij niet. Daar was hij dan ook erg teleurgesteld over.

Aanvullende onderzoeksgegevens

2.3 Voorts was verzoeker verontwaardigd toen hij naar aanleiding van vragen van de Tweede Kamer over deze kwestie voor het eerst via de minister van Veiligheid en Justitie vernam dat er aanvullende onderzoeksgegevens waren. Hoewel hij de politie herhaaldelijk om deze gegevens had verzocht, ontving hij die pas begin 2012 oftewel een jaar na de reactie van de minister op de gestelde Kamervragen. Verzoeker vond het merkwaardig dat deze aanvullende onderzoeksgegevens tijdens de klachtenprocedure bij de politie niet naar voren waren gekomen. Hij is dan ook van opvatting dat er destijds geen aanvullende onderzoeksgegevens waren, die aan het politiebezoek ten grondslag hadden gelegen. Naar zijn mening probeerde de politie daarmee een onjuiste actie achteraf te rechtvaardigen.

3. Visie betrokken politieambtenaren

Politieambtenaar B.

3.1 Op verzoek van de korpsleiding en ten behoeve van de klachtadviescommissie, die de korpsbeheerder tijdens de klachtbehandeling inschakelde, rapporteerde politieambtenaar B. op 5 maart 2011 het volgende.

3.2 In de zes jaar dat politieambtenaar B. wijkagent was ontving hij meerdere meldingen over een kinderlokker in de betrokken buurt. Deze meldingen waren zeer hardnekkig en er was veel commotie over in de buurt. Politieambtenaar M. kreeg de betrokken MMA-melding dat verzoeker pikante foto's zou maken van minderjarige meisjes en besprak die met hem. Gezien de voorgeschiedenis en de gevoeligheid van de zaak besloten zij om een (voor)onderzoek in te stellen. De afdeling Zeden van de politie liet weten dat er geen (strafrechtelijk) onderzoek liep over deze kwestie. De persoon die in de MMA-melding werd genoemd bleek verzoeker te zijn. Uit onderzoek bleek verder dat verzoeker tweemaal voorkwam in BPS, namelijk in juli 2006 voor huisvredebreuk en in augustus 2007 voor een zaak met als kenmerk "overige zedendelicten". De laatste kwestie had betrekking op een conflict tussen verzoeker en zijn buurvrouw over het gebruik van de droogmolen door verzoeker. Nadat verzoekers buurvrouw hem daarover aansprak, zou hij zijn broek hebben laten zakken en zijn geslachtsdelen aan haar hebben getoond. Het gedrag van verzoeker, met name het maken van pikante foto's van minderjarige meisjes en het tonen van zijn geslachtsdelen, kon volgens politieambtenaar B. mogelijk de aanleiding zijn voor het hardnekkige gerucht over een kinderlokker in de betrokken buurt. Hoewel er in dit geval geen sprake was van een verdenking, wilde politieambtenaar B. de zaak, ook gezien zijn functie als wijkagent en de commotie in de buurt, graag uitgezocht hebben. Hij achtte het persoonlijke belang van verzoeker, die het emotioneel erg zwaar vond om beschuldigd te worden van kinderporno, in dit geval ondergeschikt aan het maatschappelijk belang. Daarom werd er besloten dat politieambtenaren M. en S. een bezoek zouden brengen aan verzoeker om de kwestie met hem te bespreken. Als de politie namelijk niets zou doen met de melding en er bleek achteraf toch sprake te zijn van een ernstig strafbaar feit, zoals kinderporno, dan zou dat niet juist zijn, aldus politieambtenaar B.

Politieambtenaar M.

3.3 Politieambtenaar M. verklaarde tijdens het onderzoek, voor zover van belang, nog het volgende tegenover een medewerker van Bureau Nationale ombudsman.

3.4 Politieambtenaar M. had destijds nog geen ervaring als wijkagent en evenmin met een MMA-melding. Hij had wel al vele huisbezoeken afgelegd. Als hij naar een specifiek persoon toe ging, dan keek hij voorafgaand aan het bezoek altijd op zorgvuldige wijze in de politiesystemen, waarin politie-incidenten, meldingen en aangiften waren te vinden, om

goed voorbereid en geïnformeerd ter plaatse te komen. Daarbij lette hij met name op de (criminele dan wel politie) antecedenten. Hij wilde namelijk altijd weten met wie hij precies te maken had.

3.5 Politieambtenaar M. ontving de anonieme melding van 12 november 2008 dat verzoeker minderjarige meisjes in uitdagende poses zou fotograferen. Hij keek in de politiesystemen om na te gaan om wie het precies ging. In de melding stond een voornaam en een duidelijke aanduiding van de woning. Hij kwam toen uit op verzoeker. Vervolgens ging hij voor advies naar een meer ervaren wijkagent, namelijk politieambtenaar B., die tevens zijn chef was. Politieambtenaar B. liet hem weten dat er al langer geruchten waren in de wijk over een kinderlokker. Wie precies in de politiesystemen de mutatie van 1 augustus 2007, dat verzoeker zijn geslachtsdelen aan zijn buurvrouw had laten zien, had gevonden, hij of politieambtenaar B., wist hij niet meer. In ieder geval stond wel vast dát de genoemde mutatie voorafgaand aan het bezoek door één van hen was aangetroffen en was betrokken bij de beslissing om bij verzoeker langs te gaan. Dit bleek ook uit eerder genoemde rapportage van politieambtenaar B. van 5 maart 2011. Op advies van politieambtenaar B. ging hij naar de afdeling Zeden om na te gaan of er reeds een onderzoek naar verzoeker gaande was. Dit bleek niet het geval te zijn.

3.6 In overleg met politieambtenaar B. werd besloten om samen met politieambtenaar S., een andere wijkagent, bij verzoeker langs te gaan. Er was toen geenszins sprake van een verdenking van een strafbaar feit. Er was echter wel sprake van een redelijk ernstige melding waar zij iets mee moesten. Als de politie niets had gedaan met de MMA-melding en er zou later toch iets van waarheid in zitten, dan zou de politie erop worden aangekeken, aldus politieambtenaar M.

4. Standpunt korpsbeheerder

Zoals eerder aangegeven, verklaarde de korpsbeheerder verzoekers klacht op advies van de klachtadviescommissie ongegrond. Daarbij lichtte hij toe dat hij de werkwijze van de politie door te kiezen voor een kleine aanpak en primair te volstaan met een huisbezoek en een gesprek uiterst zorgvuldig achtte. De korpsbeheerder liet de Nationale ombudsman tijdens het onderzoek weten dat uit de bevindingen van de klachtadviescommissie, waaronder de verklaringen van de betrokken politieambtenaren, bleek dat de volgende omstandigheden aanleiding waren voor de politie om bij verzoeker langs te gaan: de MMA-melding dat verzoeker minderjarige meisjes in uitdagende poses zou fotograferen, de mutatie uit 2007 dat verzoeker zijn geslachtsdelen aan zijn buurvrouw had laten zien en het feit dat er al langer geruchten waren over een kinderlokker in de betrokken buurt. Naar aanleiding van het bezoek van de politie aan verzoeker kon worden geconcludeerd dat de informatie uit de MMA-melding niet kon worden bevestigd en dat er verder onvoldoende basis was voor een vervolgonderzoek. Verzoeker kon niet als verdachte worden aangemerkt. De politie sloot de melding dan ook af. Voorts achtte de korpsbeheerder aannemelijk dat verzoeker al tijdens de beantwoording van de Kamervragen op 22 maart

2011 op de hoogte was van het feit dat de anonieme melding was onderbouwd met aanvullende onderzoeksgegevens.

II. BEOORDELING

5. Politiebezoek

Redelijkheidvereiste

5.1 Het redelijkheidvereiste houdt in dat de overheid bij haar handelen de relevante feiten verzamelt en kijkt naar alle omstandigheden. De verzamelde gegevens worden betrokken bij de belangen, die op een zorgvuldige wijze tegen elkaar worden afgewogen alvorens een beslissing wordt genomen. De uitkomst van deze belangenafweging mag niet onredelijk zijn.

Jurisprudentie

5.2 Op 13 juni 2006 oordeelde de Hoge Raad (HR) dat de politie anonieme informatie, zoals een MMA-melding, als startinformatie kan gebruiken voor een opsporingsonderzoek (HR 13 juni 2006, NJ 2006/346, LJN: AV4179). Daarnaast heeft de HR nog het volgende geoordeeld over het aannemen van een verdenking en de toepassing van dwangmiddelen, waarbij sprake is van een inbreuk op fundamentele rechten en vrijheden tegen of ongeacht de wil van de betrokkene. Een verdenking kan worden aangenomen op basis van anoniem aan de politie verstrekte informatie. In geval van een MMA-melding is doorgaans gewenst dat zo mogelijk enig nader onderzoek plaatsvindt ter verificatie van die informatie (HR 13 juli 2010, LJN: BM2492). Voor de toepassing van dwangmiddelen op basis van anoniem verstrekte informatie is vereist dat de informatie voldoende concreet en van voldoende gewicht is. Nader onderzoek is niet steeds vereist, maar wel gewenst (Hof Amsterdam 20 juli 2011, LJN: BR2570). De Nationale ombudsman acht het van belang deze jurisprudentie te vermelden, hoewel in de onderhavige zaak volgens de politie geen sprake was van een verdenking.

Geen schending vereiste

5.3 De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie niet het redelijkheidvereiste heeft geschonden door verzoeker een bezoek te brengen. Daarbij acht hij het volgende van belang. De politie ontving de MMA-melding van 12 november 2008 dat een man minderjarige meisjes in uitdagende poses zou fotograferen. In die melding werden de voornaam van deze man en een straatnaam genoemd met een duidelijke aanduiding van de woning. Na raadpleging van het GBA kwam politieambtenaar M. uit op verzoeker. Gezien de eensluidende verklaringen van de betrokken politieambtenaren, acht de Nationale ombudsman verder het volgende aannemelijk. De politie raadpleegde, zoals gebruikelijk, het politiesysteem BPS en trof daarin een mutatie uit 2007 aan met als categorie "overige zedendelicten". Daaruit bleek dat verzoekers buurvrouw de politie had

gemeld dat verzoeker zijn geslachtsdelen aan haar had laten zien naar aanleiding van een conflict over het gebruik van de droogmolen. Verder waren er, zoals verzoeker ook erkende, al jaren geruchten over een kinderlokker in de betrokken wijk. De politie ontving daarover ook meerdere meldingen en er was binnen de wijk ook veel commotie over. Gezien de ernst van het mogelijke strafbare feit, de gevoeligheid van de zaak en de betrokken belangen, met name van de buurtbewoners, acht de Nationale ombudsman het niet onredelijk dat de politie naar aanleiding van het voorgaande een verkennend onderzoek instelde en verzoeker, die overigens niet als verdachte was aangemerkt, een bezoek bracht ter verkrijging van meer informatie. Nadat verzoeker de betrokken politieambtenaren vrijwillig binnenliet en hen uit eigen beweging de door hem gemaakte foto's liet zien, concludeerde de politie dat er niets aan de hand was en dat de zaak in principe was afgedaan. De Nationale ombudsman ziet geen aanknopingspunten om te veronderstellen dat er, zoals verzoeker stelde, voorafgaand aan het politiebezoek geen aanvullende onderzoeksgegevens waren en dat de politie door deze gegevens later kenbaar te maken het politieoptreden achteraf probeerde te rechtvaardigen. De Nationale ombudsman gaat ervan uit dat de mutatie uit 2007 zich in het BPS bevond. De vraag of de daarin gerelateerde melding van verzoekers buurvrouw op waarheid berustte, is voor de beoordeling van het politieoptreden niet van belang.

De onderzochte gedraging is dan ook behoorlijk.

6. Verstrekking aanvullende onderzoeksgegevens

Vereiste van goede motivering

6.1 Het vereiste van goede motivering houdt in dat de overheid haar handelen en haar besluiten duidelijk aan de burger uitlegt. Daarbij geeft zij aan op welke wettelijke bepalingen de handeling of het besluit is gebaseerd, van welke feiten zij is uitgegaan en hoe zij rekening heeft gehouden met de belangen van de burgers. Deze motivering moet voor de burger begrijpelijk zijn. Dit betekent dat de overheid ook tijdens een klachtprocedure en met name bij de motivering van haar oordeel precies aangeeft welke feiten en omstandigheden ten grondslag liggen aan haar oordeel.

Vaststaande feiten

6.2 Een Tweede Kamerlid stelde naar aanleiding van een krantenartikel van 23 februari 2011 over de onderhavige kwestie vragen aan de minister van Veiligheid en Justitie over het gebruik van MMA-meldingen door de politie. Op 22 maart 2011 liet de minister in reactie daarop weten dat de anonieme tip in verzoekers geval was onderbouwd met aanvullende onderzoeksgegevens en dat de politie daarom zorgvuldig had gehandeld. Daarbij bleef het onduidelijk om welke aanvullende onderzoeksgegevens het precies ging. Verzoeker had intussen ook een klacht ingediend bij de politie over het politieoptreden. Tijdens deze klachtprocedure noch in de reactie van de korpsbeheerder van 12 oktober

2011 op verzoekers klacht liet de politie of de korpsbeheerder weten welke aanvullende onderzoeksgegevens er precies ten grondslag lagen aan het politiebezoek. Ruim drie maanden na de klachtbehandeling door de korpsbeheerder, namelijk op 25 januari 2012, deelde de korpsbeheerder verzoeker op zijn verzoek voor het eerst de aanvullende onderzoeksgegevens mee, zoals de informatie uit het GBA en BPS.

Schending vereiste

6.3 De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie het vereiste van goede motivering heeft geschonden door niet tijdens de klachtprocedure maar pas nadien de aanvullende onderzoeksgegevens mee te delen. Daarbij acht de Nationale ombudsman met name van belang dat deze gegevens ten grondslag lagen aan de beslissing van de politie om bij verzoeker langs te gaan en aan het oordeel van de korpsbeheerder om verzoekers klacht niet gegrond te verklaren. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman had het op de weg van de korpsbeheerder gelegen om tijdens de klachtprocedure ten behoeve van de transparantie duidelijk aan verzoeker mee te delen van welke feiten en omstandigheden hij was uitgegaan en waarom die hadden geleid tot het uiteindelijke oordeel. De Nationale ombudsman acht de motivering van de korpsbeheerder dan ook onvoldoende.

De onderzochte gedraging is dan ook niet behoorlijk.

Conclusie

Gegrond

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord is gegrond ten aanzien van:

het te laat verstrekken van de aanvullende onderzoeksgegevens vanwege schending van het vereiste van goede motivering.

Niet gegrond

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord is niet gegrond ten aanzien van:

het politiebezoek.